

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. v. Duo esse p[re]cipua que milite[m] faciunt: delectu[m] scilicet: &
sacrame[n]tum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

faltu/cum velocibus cursu: cum validis vecte certabat. Neq; enī ille aliter potuisset par esse fertorio: nisi se & milites suos frequentibus exercitiis pparasset ad prelia. Recedendi/auscultādi insilendi ars non mediocris est: cuius beneficio illa seruetur cautela/ut miles ad inferendum vulnus: sic insurgat in hostē: ut eidē ex aliqua parte non pateat ad plagam. Exercitium natandi per comodū est: cum ī terrestri prelio vel nauali: quid cui necessitas paret nemini perspicuū sit: nec est prōptum quēpiam arte quaz non didicit a periculis expediri. Missiliū quoq; vs⁹ est maxim⁹ quibus hostis eminus leditur aut terretur & exercitio eorū la certis robur accrescit: & iaculādi peritia acquiritur atq; vs⁹. Hoc autē tanti exercitii assidua meditatio conferebat. ut in tumultu bellico vtiliter versarentur intrepidi/qui in pace fuerant tā studiose instructi. Filias quoq; legitur pfatus augustus sic in lanificio fecisse īstrui/ut si preter spē eas in extremā paupertatem fortuna picisset: vitā possent arte/deductis facultatibus exhibere. Nam & nēdi texendi & aci exercendi: vestesq; formandi fingendi & cōponendi non modo artem/sed vsum habebant & cōsuetudinē. Vtiq; qui ocia non indulgebat virginib⁹: nequaquā mittebat milites ociari: quorū professio instituta est ad laborez. Nec credo eū de molliori habitu militū gloriari: ad quez nisi superiorivultu & honestiori habitu accedere filia nō audebat. Lucanus breui quodā preconio cōmēdat cathonē & militiā romanorum: adiūciēs inter cetera q; ei vestiri fuerat preciose/hirtanī mēbra super romani more quiritis induxisse togam. Quod pfecto non diceret nisi durioris toge vsus de quiritem consuetudine processisset. Sed modo qui mollibus vestiuntur in domib⁹ regum sunt/immo in castris: & sic ad bella procedunt: quasi ad nuptias dealbati. Magnis antique militie pūlegiis se tuentur quā in eo imitantur plurimū q; iura ignorāt. Et hoc quidem tolerabile esset nisi eque diuinas & humanas contēnerēt leges. ut velis nolis fatiriciū illud tibi frequenter occurrat. Diuomaches ego sum: suffla/sum candid⁹ esto. Dum nō deterius sapiat pannutia baucis. Cum bene discincto cantauerit ozima verne.

¶ Duo esse precipua que militem faciunt/ scilicet delectum & sacramentum.

Capitulum. V.

ME me tamen putes iimicari militie & vitia personarum in officia retorquere. Ego patrociniū ei⁹ quouis renitente suscipio: & eaz auctore dño sufficiētissime excusabo. Professio nāq; tam laudabilis est q̄ neces

De filiabus
augusti,

Cathonis
laus.

Matth. xj.

Terius.

saria / & quā nemo vitupare potest salua reuerētia dei a quo est instituta. Veteris testamenti reuolue seriē & inuenies ita esse vt dico. Nihil enim ad rem pertinet / si isti preuaricātur: qm̄ eis lex militie posita nō est: nec aliquis eorū vt recte loquamur miles est. Lege libros tam ecclesiasticos q̄ mundanos quibus agitur de re militari: & manifeste duo iuuenes esse que militem faciunt / electionē & sacramentū. Hec enī duo cōia sunt his qui spiritalē & corporalē militiā exercēt. Hos enī ad ministeriū altaris & cultū ecclesie vocat lingua pontificis: illos ad defensionē reipublice eligit lingua ducis. De quibus officiis locis suis q̄les & q̄liter ad alterutrū officiū eligēdi sint maiorū scripta declarāt. Sed quia nunc secularis militia vsatur in manibus vel vegeti⁹ renatus super electiōe militū audiatur. Ait ergo. In hoc totius reipublice salus vsatur: vt tirones non tm̄ corporibus: sed etiam animis p̄stantissimi delegant. Vires regni & romani nois fūndamentū in prima delectus examinatiōe cōsistūt. Nec leue hoc putetur officiū / aut passim quibuscūq; mandandū qd̄ apd̄ vetes inter tā varia ḡna vsutum p̄cipue p̄stat esse laudatū. Iuuentus enim cui defensio puinciarū imminet & moribus excellere debet & virib⁹. Honestas enī idoneū militē reddit / & verecūdia dum phibet fugere: sepe facit esse victorem. Quid enī p̄dest si exerceatur ignobilis / si plurib⁹ stipendiis moref in castris? Nūquid exercitus p̄ficit in tēpore belli cui⁹ improbādis tironibus claudicauit electio? Et quātū vsu expimētoq; didicim⁹: hic tot vbiq; ab hostibus illate sūt clades: dū lōga pax militē incurios⁹ legit. dū inutiles quiq; ciuilia sectātur officia / dū in dictis possessionib⁹ / tirones p̄ gr̄am aut dissimulationem pbantiū tales forciantur armis quales dñi habere fastidiunt. A magnis ergo viris / magnaq; diligentia idoneos cōuenit eligi tirones. Cū vō diligēs electio iudicio fuerit approbata: signādi sunt: & ascribēdi militie q̄ ad eā inueniētur idonei. Nā & velocitas requirēda est & robur & vtrū armorū disciplinā quis ediscere valeat: & an habeat cōfidētiā militarē. Pleriq; enī quāuis nō iprobabiles videātur specie / tm̄ experimētis cōprobātur indigni. Repellēdi ergo min⁹ vtilēs: & in loco eorū strēnuissimi subrogādi. In omī enī cōfflictu nō tam p̄dest multitudo q̄ vsus / in qua exploranda forma & pmouēda ducis vsatur tam opera q̄ iudiciū. Signatis nāq; tironibus p̄ quotidiana exercitia armorum est demōstranda doctrina: vt leui armatura & graui terra. item & pelago / pedites sint an equites strennuum militem possint implere.